

havn ind i Forhold, som hurtig førte Drengen ind paa Forbryderbanen. Er det en Hjælp? Saa sagde det ærede Medlem, at det var vel ingen Forbrydelse at give ham Rejsepenge. Det har jeg heller ikke bebrejdet det ærede Medlem. Hvis det ærede Medlem havde undersøgt Forholdene, hvis han havde henvendt sig til Forstanderen paa „Himmelbjerggaarden“ og faaet rede paa Drengens Forhold, hvis han havde bekymret sig om at faa rede paa, hvilke Forhold Drengen gik ind i, og hvis det da havde vist sig, at det var gode Forhold, havde jeg ikke bebrejdet det ærede Medlem, at han hjalp Drengen tilbage til disse gode Forhold, men jeg bebrejder det ærede Medlem, at han har foretaget den Handling, han har foretaget, uden Spor af Kritik og uden Spor af Undersøgelse. At det ærede Medlem nu siger, at han kender denne Plads ude i Them, og saa ikke en Gang ved, hvem Manden er, og hvad han hedder, tror jeg berettiger mig til at sige, at det ærede Medlem slet ikke kender denne Plads eller disse Forhold.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Dette er jo en temmelig dristig Slutning. Det ligger for Resten nogle Aar tilbage, og alle Omstændighederne ved Sagen staa ikke tydeligt for mig. At Drengen senere herinde i København er kommen i daarligt Selskab, skal jeg dog ikke bære Ansvar for. Hvis jeg nu havde nægtet at hjælpe denne Dreng, hvis jeg havde sagt: Nej, du maa gaa, jeg kan ikke skaffe dig Penge, havde jeg saa kunnet tage det Ansvar paa mig, at Drengen maaske havde gjort sig skyldig i en Forbrydelse for at skaffe disse Penge? Man ser jo Gang efter Gang, at de Dreng, der løbe fra Opdragelsesanstalter, begaa Forbrydelser for at skaffe sig Penge og Rejsemidler. Jeg husker ikke nærmere de enkelte Omstændigheder ved denne Sag, men saa vidt jeg erindrer, kom denne Dreng til mig sent om Aftenen, da jeg skulde til at gaa til Ro, og saa hjalp jeg ham med Penge. Den Handlemaade, jeg har udvist her, vil jeg altid kunne forsvare. Jeg havde paa det Tidspunkt ikke den Tillid til den vedkommende Opdragelsesanstalt, at jeg fandt mig foranlediget til at henvende mig til Forstanderen der.

Til det ærede Medlem for Kellersup (Jensen-Knudstrup) vil jeg sige, at naar

det ærede Medlem afbrød mig i Gaar, var det, da jeg sagde, at det ærede Medlem i den Tid, Møller havde været Forstander paa Bøgildgaard, ikke havde været ude at se Opdragelsesanstalten og ikke havde beskæftiget sig med Forholdene paa den. Det er det, som Møller siger, at det ærede Medlem ikke har, og det benægtede det ærede Medlem i Gaar. At det ærede Medlem tidligere har været der og har talt med Drengene derfra, kommer ikke Sagen ved. Det ærede Medlem betegnede i Gaar ved en Afbrydelse min Udtalelse som usand. Her foreligger nu en Erklæring fra den vedkommende Forstander.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Knudstrup: Jeg synes, det ærede Medlem for Aarhus Nordre (Sabroe) maa kunne forstaa, at man kan bese adskillige Forhold paa en Opdragelsesanstalt uden at have lang Konference med Forstanderen, naar man bor saa nær, at man kan lære hele Driften at kende ved at færdes i Mark og i Skov, og naar man har et mangeaarigt Samkvem med Børnene der og kender alle de Forhold, der sortere under Bedriften. Møller og jeg have ikke haft videre selskabelig Omgang med hinanden, fordi vi ere meget forskellige, og jeg er ikke inspektionshavende ved Bøgildgaard. Anstalten kender jeg meget godt baade fra ældre og fra nyere Tid, et Besøg vilde være en ren Formalitet.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. T. Nielsen: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) kan ikke fri sig for Ansvar i den Sag, jeg her har draget frem. Hvis han havde ønsket at gøre dette, havde det været hans simple Pligt at henvende sig til Forstanderen paa Himmelbjerggaarden, naar han vidste, at Drengen indtil 2 Dage før havde været anbragt paa Himmelbjerggaarden. Det gjorde det ærede Medlem ikke, men paa eget Ausvar sendte han Drengen videre ind i Forhold, hvori han i alt Fald foreløbig gik til Bunds. Naar det ærede Medlem saa siger, at han kendte Pladsen i Them, vil jeg atter understrege for det første, at han ikke ved Navnet paa Manden, hos hvem Drengen var anbragt, og for det andet, at han